

SANKT HANS AFTENS HEMMELIGHET - BREGNENS BLOMST

Foto: Pixabay

Det er blitt godt kjent, særlig av gamle koner som liker å fortelle rare historier om kvelden, at bregnene blomstrer bare en eneste gang - på Sankt Hans aften - som er den korteste natten i hele året. Den som klarer å finne deres blomst denne natten og plukker den før en hane galer, skal få sine drømmer oppfylt. Men dette er veldig vanskelig, fordi natten er veldig kort og den magiske bregnenes blomst er beskyttet av onde makter. De prøver å skremme modige gutter og prøver å ta motet fra dem. I tillegg, er selveste blomsten liten og lite

pen. Den viser sin skjønnhet bare når den er blitt plukket på. Da begynner den å lyse og viser sin skjulte sjarm.

Det var en gang en gutt som het Jakob. Han bodde sammen med mamma og pappa. Da han hørte fortellingen om bregnens blomst, skjønte han at han måtte prøve å finne den. Denne gutten likte ikke å dele leker eller snop med andre barn. Han ville alltid ha flere ting og ødela dem ofte sånn at pappa måtte reparere dem i timevis. Jakob forstod ikke at man må ha penger for å kjøpe nye leker. Han ville være rik og å få alt han ville.

Da Sankt Hans kvelden kom, gikk han alene til skogen overgrodd med bregner. Da det nærmet seg midnatt, begynte det å blåse fryktelig. Vinden hylte og rev trærne opp fra bakken og kastet dem omkring. Men han ble ikke redd, og han brydde seg ikke. Han husket jo at de onde krefter skulle skremme folk vekk fra sin skatt. Senere da han gikk gjennom myrene måtte han hoppe tørrskodd fra tue til tue for ikke å miste skoen i svampene.

Plutselig så han en diger bregnebusk, så stor som eiketre og blant bladene merket han en liten blomst med fem hvite blader og gull i midten. Jakob strakk ut hånden og plukket den. Han kjente at det brant som om han fikk sår på hånden og skjønte at han fant den magiske blomsten. Han hørte bregnens blomst snakke: - Nå kan du oppfylle dine ønsker, men på ett vilkår. Husk at du ikke kan dele lykken din og skattene dine med andre. Det hørtes litt rart ut, tenkte Jakob, men han

ville ikke tenke mer på det. Han så for seg alle lekene og tingene han hadde drømt om å eie. Det viktigste er at det er jeg som har det bra, ikke de andre – tenkte han videre. Han gjemte blomsten på brystet og følte at den slo røtter inn i hjertet hans. Det kjentes litt merkelig at blomsten hang seg fast i hjertet hans. Jeg skal i hvert fall ikke miste den så lett – tenkte gutten.

Jakop ble hoppende glad og løp ut av skogen. Først ønsket han seg en fin lekeplass der han ikke trengte å dele disse med andre eller vente på sin tur til sykkel. Så tenkte han å ha tjenere som skulle gi ham fart og rydde etter ham. Med det samme han tenkte på alle ønskene, så plutselig kledd i en fin Spider-Man-drakt og en flunkende ny sykkel tok ham til det nye fine huset hans. Neste dag våknet han av sulten og fant bordet dekket med alt det deiligste snop som han fikk lov å spise bare på lørdager. I skattelisten fant han utallige mengder av gull, sølv og diamanter. Det kom en tanke om at han kunne jo dele skattene blant familien og barnehagevennene sine, men så ble han redd for at han ville miste alle de nye tingene han har nylig fått. Og så levde Jakop som en riking, men han merket fort at det var ingen å leke med, krangle med og bli venner igjen. Livet er blitt kjedelig og utholdelig. Snart begynte Jakop å oppføre seg slemt, han slo og ertet barn og terget de voksne. Han kalte dem navn, lo av dem og dyttet dem.

Til slutt ble han trøtt av et sånt liv og dro hjem for å besøke foreldrene. Han fant huset mindre og falleferdig. Men det verste var at mammaen kunne ikke kjenne han igjen i de nye klærne hans. Hun sa at hennes gutt ville alltid dele med de andre. Jakop ble tung i hjertet. Han ville hjelpe familien, men samtidig ville han beholde alle skattene sine. Han sukket og kjørte den nye sparkesykkel til slottet sitt.

Der bodde han i rikdommen, men han ble ikke glad igjen. Han savnet mammaen og pappaen og barnehagen sin. Etter ett år reiste han hjem igjen for å treffe foreldrene. Pappa var bortreist på jobb og mamma lengtet etter gutten sin og gråt. Da forstod Jakop at han ikke oppførte seg riktig og han begynte å angre på at han plukket bregnenes blomst. Han ble lei seg og begynte å gråte. Jeg gjorde noe dumt men jeg tror jeg kan fortelle alt til mamma og hun skal finne råd.

Jakop rev bregnens blomst ut av hjertet sitt og med ett forsvant alle skattene hans. Mammaen strakk ut armene sine, tok ham i favn og så at det var jo hennes gutt igjen. Hun ble glad igjen og pappa kunne komme hjem og trengte ikke å jobbe så mye. Jakop ble veldig flink til å hjelpe foreldrene. Han ryddet etter seg, dekket bordet og tømte oppvaskmaskinen. Og så forstod han at han ble enda rikere. Han har lært at skattene er ikke noe verdt hvis man ikke kan dele dem med andre.